

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

AQUEST NÚMERO 10 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

¡¡ Á LA MANIFESTACIÓ !!

¡¡ Á CONMEMORAR EL 33ER ANIVERSARI DE LA GLORIOSA REVOLUCIÓ DE SETEMBRE !!

LA CAMPANA DE GRACIA invita á tots els homes de bona voluntat, que alentin sentiments liberals, á prendre part en la grandiosa y solemne manifestació, que tindrà efecte demá diumenge, aniversari de la gloriosa Revolució de Setembre de 1868.

El recort de aquell gran aconeteixement ens ha de unir á tots, ab la mateixa forsa y ab igual entusiasme que vá unir al poble espanyol, trenta tres anys enrera, l' esclat de la Revolució.

A l' onada reaccionaria y clerical que amenaça engolirnos, cal oposarhi l' huracá de la fé revolucionaria destinat á desferla y pulverisarla.

Per conseguirho 'ns bastará apareixer units y resolts proclamant á una els immortals principis de aquella santa revolució, en tota la seva puresa y fins á las sevas últimas conseqüencias. Cal arrancarlos de las mans impuras que 'ls detentan y n' están fent escarni. Es de absoluta necessitat restituirlos al poble, y 'l poble 'ls obtindrà si s' ho proposa.

No hi ha altre camí que aquest, si volém treballar profitosament per l' honra, la dignitat y el benestar de la nació.

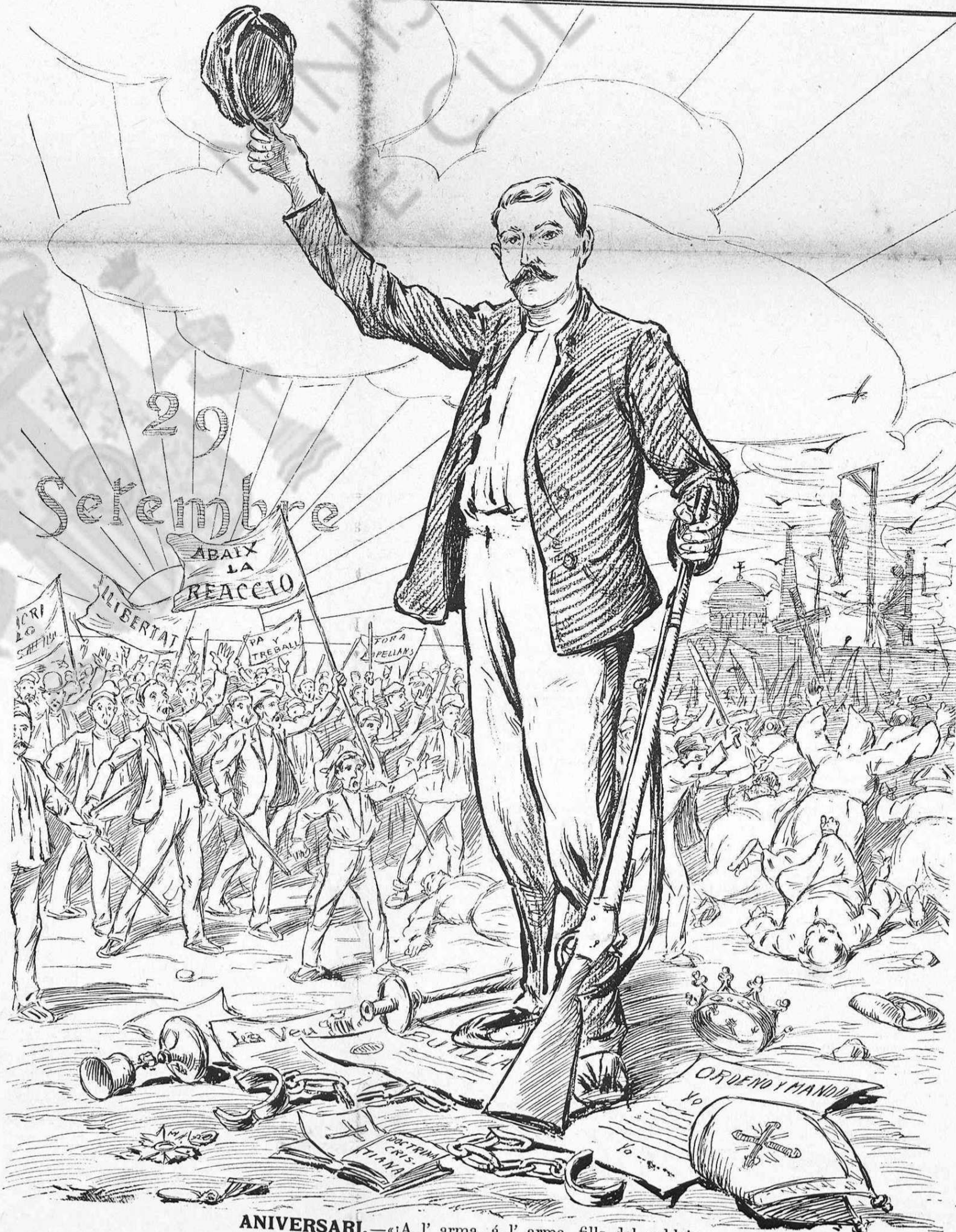
A celebrar, també nosaltres el nostre Jubileu. Siga la manifestació de demá la *gran festa de la Llibertat*, y 'l poderós crit de desvetllament que dongui á l' ensopida Espanya la liberal y republicana Barcelona, la terra clássica del treball, del progrés y de las patrióticas iniciativas.

Comparegui, donchs, el poble, sense distinció de classes á las Arenas de Barcelona, Granvía, prop de la Creu Cuberta, á las nou del matí en punt, ahont tindrà principi l' acte mitjansant el concurs de populars oradors y de aplaudidas societats corals. Las entitats que tingan pendó ó trofeu que 'ls hi portin, á fi de que puguin figurar en la professó cívica que 's dirigirá á colocar coronas en el monument dedicat al general Prim.

Recomanar l' ordre y la serietat seria una injuria inferida al poble liberal de Barcelona, qual coneixement y estima dels seus drets corren parellas ab la seva proverbial cultura.

Quant mes sería y ordenada se presentí la manifestació, major 'l será seu alcans y mes efectiva la seva influencia.

LA CAMPANA DE GRACIA.

ANIVERSARI.—«¡A l' arma, á l' arma, fills del poble!»

iválgam sant Crispí gloriós
me llensaria furios...
¡daltabaix d' un campaná!
Allavors ¡ay! los perfums
d' incens ja no sentiria;
¡ja may més ningú 'm veuria
empunyant... l' apaga llums.
Pero no: no tindrás tanta
crueltat dins del teu cor
per causar la mèva mort,
fent com fas, cara de santa.
Jo crech que m' estimarás
com un angetel del cel
y dels teus llabis, con mel,
un dolz sí me donarás
y quan ja tinga 'l teu sí
y 'l rector mossen Bernat
als dos ens hagi tirat
trona avall, com se sol d';
duré, com catòlich bó,
descals y ab la millor roba
un cirí a la Bonanova
mes llarch y groixut que jo.

BEATA

Ab piadosa devoció
he escoltat ta lletania,
y ab fervor també voldria
qu' escoltessis ma oració.
Com que soch tant relligiosa,
tan honesta, pura y santa,
(que fins veure un hom' m' espanta,
prop teu me veig mitj confosa.
Per 'xó ¡ay! sagristá mèu,
per més que jo molt t' estimo,
ab tú massa no m' arrimo
y 'm trobas freda com neu.
Pero espero ab fè molt gran
que ab l' ajuda del Senyor,
igual que un predicador,
per graus, m' aniré animant.
¡Ay! sí; en aquest sant moment
me trobo tan animada
que pendria una abressada
com qui pren un sacrament.
Y acostantne més desd' ara,
jo 't jur' que si no podia
ser teva, monja 'm faria
del Convent de Santa Clara.
Mes no: santa Reparada
y la verge Concepció
protegirán nostra unió
fent que ab tú siga casada.
Allavors, al teu costat
jo 't tindrè tot lo sant día,
deixarás la sagristia
y viurás ben regalat.
Al hivern, de bona gana,
si Déu ho vol, ta rateta,
te farà una smarreta,
y uns mitjons negres de llana.
Y pe 'l gloriós sant Climent,
qu' es sant per mí venerat,
jo 't juro que al mèu costat
sempre anirás molt calent.
Per veure 'l bon Pare Sant
tots dos anirém á Roma
y tot fent xibarri y broma
cantarém: ¡Brama Satán!
Si un jorn ton partit prospera
y á tú 't nombran cabecilla,
de ta sagrada pandilla
jo seré la cantinera.
Perque no 't cansis, un ase
jo 't compraré negre ó roig,
y perque 't fassi bon goig,
també 't llimpiaré l' espasa.
¡Veus lo que 't deya? ¡jo 't toch!
Estava freda com neu
y ara ab l' ajuda de Déu
tota jo eremo con foch.
¡Ay! ¡No puch mest... ¡Caich rendida!...
mes antes de fé un gran peccat,
avisa á Mossen Bernat
perque 'ns casi desseguida.
Y ademés, sobre tot, pensa,
á preparar, resolut,
lo cirí llarch y groixut...
¡per cumplir la prometença!

FRANCISCO LLENAS

L' ENTUUSIASME POPULAR

L' arcalde de Castellmenjat ha sapigut d' una manera oficiosa que 'l governador pensa visitar aquell poble pera darlos una sorpresa, y volguent que sigui el governador y no el poble el sorprés, té una conferencia ab totas las notabilitats de Castellmenjat pera acordar las festas ab que haurán de rébrer al representant del govern y els actes ab que se 'l podrá obsequiar.
El jutje municipal proposa fe un certámen, pero el secretari li fa observar que aixó necessita algo més de tres ó quatre dias pera organitzar-se.
Un dels majors contribuents, que ha estat quinze dias á París, presenta el plan d' una exposició dels productes industrials que 's podrien elaborar á Castellmenjat si hi hagués industria. El plan es rebutjat per un vot de majoria.
L' arcalde diu que s' hauria de fer una corrida de bous, pero el rectó s' empenya en que ha d' ésser de vacas y disputant sobre aquest punt acaban pera dirse el nom del porch. Per posá pau s' acorda suprimir la corrida.
El mestre d' estudi escolta filosóficament la discussió sense pèndrerhi part y va anotantse els festetjos que s' aproban pera preparar ja la revista de las festas y enviarla á La Vanguardia de Barcelona, de quin periódich aixís com d' alguns altres es corresponsal.
Per fi després de quatre horas de xarrameca queda aprobat el plan definitiu de festetjos, que 's reduheixen á un banquet, un dinar al camp, un sopar, quatre refrescos, música y piulas.
¡Ah, no m' en recordava! També acordan que, aprofitant la vinguda del governador, es dongui ab tota solemnitat un premio á la abnegación á un pescador de canya que fa uns vint anys va salvar de una mort imminent á una criatura que va caure dins d' un toll á la Riera seca. Al toll hi havia tres pams d' aygua, de modo que á no acudir á temps aquell valent pescador, la criatura s' ofega irremissiblement. Aquest solemne acte s' acordá per unanimitat, perque donará lloch á discursos.
El barber del poble ja compon uns versos, y com qu' es un home qu' en qüestió de ratllas curtes es pitjor que aquell poeta de Vilafranca que va saludá

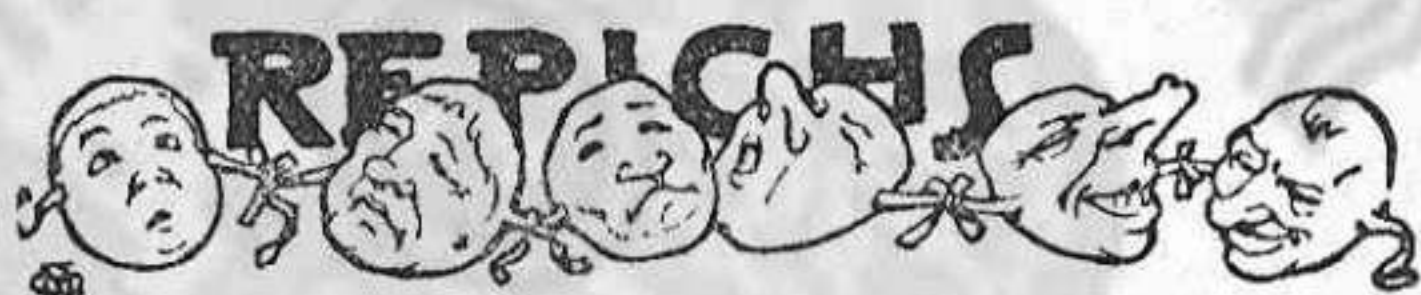
al ministre ab aquella butifarra copiada per La Renaixensa, no cal dir si n' hi haurá per sucarihi pá.
Pero l' home proposa y el governador disposa. A la vigilia del día senyalat pera l' arribada, reben pel mateix conducto oficiós la noticia de que la primera autoritat de la provincia tenia tos y no podia doná un pas, per qual motiu sospensa sa excursió.
¡Bona l' hem feta, Geronil! ¿Qué n' farán are de tanta minestra y tantas piulas y tants discursos y tantas ganas d' exhibirse?
¡Y 'l barber, qu' ab pena y ab dolor ja havia parit unas décimas!
¡Y 'l mestre d' estudi, que ja tenia fets els principals y més recargolats párrafos de la ressenya!
Afortunadament, ab la noticia de la suspensió del viatge del governador, reben també la nova de que

EPÍLECH?—Nicolau: Mariana, aquí tens un caballer que 's frisa per coneixe't.
(De Le Rire.)

al día següent arribaban á Castellmenjat uns quants individus de la plana major del regionalisme barcelonés, y renunidas de nou las notabilitats del poble prenén l' acord de dedicalshi tots els festetjos preparats.
Y á Castellmenjat es fa una festa regionalista que aixamplá el cor dels obsequiats y doná lloch á que La Veu publiqui una ressenya, deguda á la ploma del mestre d' estudi, ahont se parla de que 'ls castellmenjats senyalarán ab pedra blanca la fausta fetxa de tan grandísim aconeciment, y es diu que aquell acte hermós marcará una nova era de vida y prosperitat pera aquell poble arreconat fins avuy, afegint que la visita d' uns hostes aytals despertarian als habitants de Castellmenjat fentlos recobrar sas antigas energias.
Que son els mateixos párrafos que estaban destinats en castellá pera La Vanguardia, si hagués anat el governador á Castellmenjat.

JEPH DE JESPU

REPICHS
GAN y devastadora ha sigut la inundació del Llobregat ocorreguda en la tarde del passat dissapte.
¡Pero qué componen els estragos que ha produhit, ab els que causa y causarà un' altra inundació, de la qual ben pochs se 'n adonan!
Me refereixo á la inundació negra que 's despenya pel Pirineu, procedent de Fransa.
Aquesta sí que n' arruinará de casas y 'n devastará de camps! L' inundació monástica... No n' hi ha un' altra de mes terrible!
La pretensió de 'n González, de que las ordres religioses entrin en la lley comú de Asociacions, se 'm presenta en una forma gráfica, que vaig á descriure.
Frares y monjas son cargols, ó llimachs ó escarabats... com vostés vulguin. La lley de Asociacions es un gran tupí. Y 'l ministre un home capritxós que 'ls invita á entrarhi.
Suposém que volguentlo complaure, en el plasso de sis mesos que 'ls dona de temps, s' hi fican... ¿Y després, qué succehirá?
Senzillament que 'n tornarán á sortir el día que 'ls dongui la real gana, perque ni en González, ni cap monárquich son prou homes pera tapan el tupí y tenirlos agafats.
A Fransa s' acaba de veure ara mateix. Vá brindar el Tsar, vá brindar en Loubet. De manera que las alianças internacionals se semblan á las corridas de toros en que hi ha brindis.
Per acabarsh'hi de semblar ja no falta sino que ademés hi haja cojidas.
Durant l' estancia del Tsar á Fransa, sempre vá estar á una gran distancia de la multitud curiosa.
Després de tot aixís es com s' ha de fer.
Als despotas, els republicans es bó que se 'ls mirin de lluny.
Apesar de que 'n Weyler ha anat á Andalusia, á

La caricatura al extranjer

columnas inglesas, víctimas de las sorpresas que 'ls preparan las guerrillas de aquells valents defensors de la independencia de la seva patria.
Lord Kitchener ja no sab per quin cantó girarse, y tot se n' hi vá en demanar al govern inglés que li envihi reforsos y mes reforsos.

Pero la carn de canó vá acabantse, y no 's prevéu de ahont pot treure 'l govern inglés els reforsos que li demanan.
¡Reforsos... Reforsos!...
¡Que dimoni! A falta de soldats, pot enviarli un cargament d' Emulsió Scott y de oli de fetje de bacallá.

Asseguran els cortesans que tant bon punt D. Alfonso XIII compleixi sa major edat, anirá á fer un viatge per l' extranjer.
Es á dir pujará al trono y á passeig desseguida.
No está mal.

Un periódich ha observat una cosa ben curiosa. Las monedas de cinch pessetas fins al any 76 portan al cantell el lema: Justicia y Libertad
Aquest lema ha desaparecut de las monedas de cinch pessetas de l' any 78 ensá.
Es á dir que la Libertad y la Justicia, segons confessió dels governs restauradors, s' han fet fonedissas. Y ho diuen ells parlant en plata, es á dir: en monedas de duro.

La comissió enviada á pendre possessió dels territoris del riu Muni, avants que dels territoris s' ha possessionat de unas febres infecciosas que han baldat á la majoria dels seus individus.
Aquellas terras tan ponderadas son un foc de malalties... y si Espanya persisteix en conservarlas es mes que segur que no guanyará prou per quinina.
¡Quina llástima que no s' utilisin fentlas colonisar personalment, per en Sagasta, en Moret y tots els que varen perdre Cuba y Filipinas!
Seria una manera molt apropiada perque Espanya 's rescabalés... perque lo qu' es ells la febre no l' agafarian pas.
Mala herba may mor'.

Ab motiu de la exigencia de 80,000 homes pera cubrir el próxim reemplás, ab la idea ben manifesta de que una bona part d' ells se redimeixin en metálich, es cas de dir que la monarquia se posa al nivell de certas donas...
—De quinas donas?—preguntarán vostés.
—De aquellas qu' en aquest mon no volen sino dugas cosas: homes y diners.

Un pessiguet de máximas y proverbis populars russos, qu' espigolo en un periódich de París:
«La corona del Tsar, no 'l preserva de tenir mirgranya.»
«El Tsar ab ser qui es no pot apagar el Sol de una bufada.»
«Per llarch que tingui 'l Tsar el bras, no conseguirá may tocar el cel ab la má.»
«Una llágrima en els ulls del Tsar, li costa al país un gran número de mocadors.»
«Quan el Tsar juga, els ministres se quedan borris, y 'ls camperols cegos.»
«Sempre que 'l Tsar agafa un refredat es el poble enter el qu' estornuda.»
«Si 'l Tsar te regala un ou, es pera ferte donar una gallina.»
«Si 'l Tsar agafa la verola, sobre la cara del poble n' quedan las senyals.»
«Quan el Tsar vol fer corretjas, ja cal que 'l pobre país prepari la seva pell.»

Per tot arreu son els proverbis ingénuas manifestacions de la sabiduría popular.
Lo que diu el poble rus expressa clarament el concepte que li inspira 'l seu temut amo y senyor.
Pero la veritat siga dita: tots els pobles oprimits podrien ferse séus aquests proverbis.

Arribada del nou bisbe

—Desembalém las eynas y posemnos á cultivar la vinya... del Senyor.

